

Japonsko nastínilo své neoficiální plány na remilitarizaci

Andrew Korybko

17.6.2022 [Komentáře](#) Témata: [Analýza](#), [NATO](#), [Japonsko](#)

778 slov

Všichni si pamatují, jak to dopadlo, když se samozvaná „země vycházejícího slunce“ naposledy pokusila stát nejmocnější zemí kontinentu, přestože její premiér, stejně jako všichni jeho předchůdci, rád předstírá, že druhá světová válka nikdy nebyla. Budeme-li pokračovat v analogii se sluncem, to rychle zapadá za upadajícího amerického unipolárního hegemonu, takže jen blázen by svou prosperitu a bezpečnost vázal na tuto bývalou supervelmoc.

Japonský premiér Fumio Kišida vystoupil minulý pátek na singapurském dialogu Šangri-La, kde nastínil neoficiální plány své ústavně pacifistické země na remilitarizaci. Tento ostrovní stát se po vyvolání druhé světové války v Asii nesmí připravovat na válku, přesto jeho americký vládce nejenže přivírá oči nad jeho vojenským posilováním, ale aktivně ho podporuje, aby zprostředkovaně prosazoval své protičínské plány „zadržování“.

Kišida začal lhaním o situaci ve Východočínském a Jihočínském moři a důrazně naznačil, že Čína jednostranně změnila status quo, ačkoli za současnou nejistotu je ve skutečnosti zodpovědná jeho země a okolní státy. Tyto námořní regiony destabilizovaly pod falešnou záminkou dodržování subjektivně definovaného takzvaného „řádu založeného na pravidlech“, o němž jejich spojenec USA nikdy neunavuje mluvit, ale který ve skutečnosti není ničím jiným než dvojími standardy.

V reakci na jeho překroucenou interpretaci událostí představil japonský premiér takzvanou „Kišidovu vizi míru“, kterou arogantně označil za „vizi míru“. Jedním z jejích pilířů je dodržování právě popsaného „řádu založeného na pravidlech“, za jehož účelem pohrozil nejasnými důsledky pro ty země, které se proti němu postaví. Vzhledem ke kontextu jeho projevu a k tomu, co předtím naznačil o Východočínském a Jihočínském moři, by mělo být samozřejmé, že měl na mysli Čínu.

Kišida také znepokojivě naznačil podporu regionálních kampaní za změnu režimu, když prohlásil, že „dodržování lidských práv je rovněž zásadní, stejně jako demokratický politický systém, který odráží svobodnou vůli a rozmanitost lidí“, ačkoli zůstává nejasné, jak by se na nich Japonsko mohlo skutečně podílet. Na tomto pozadí se pak vytváří základ pro formulaci bezpečnostního rozměru jeho zavádějícím způsobem popsané „Vize pro mír“, která klade velký důraz na čtyřstrannou a další multilaterální spolupráci.

Oznámil, že Japonsko v příštích třech letech posílí schopnosti nejméně 20 zemí v oblasti prosazování námořního práva, což bude zahrnovat výcvik více než 800 pracovníků námořní bezpečnosti a „více než 1 500 pracovníků v oblasti právního státu a správy věcí veřejných“. Poté, co zopakoval svou strach nahánějící větu, že „Ukrajina dnes může být zítra východní Asii“, Kišida následně prohlásil, že „do konce tohoto roku stanovíme novou národní bezpečnostní strategii“.

Podle něj to „v příštích pěti letech zásadně posílí obranné schopnosti Japonska a zajistí podstatné navýšení japonského obranného rozpočtu, které je k tomu zapotřebí“. Dodal, že „nebudeme vylučovat žádné možnosti, včetně takzvaných 'protiúderných schopností'“, což je pravděpodobně v rozporu s ústavou jeho oficiálně pacifistické země. Kišida dále plánuje „úzce spolupracovat s podobně smýšlejícími partnery v Evropě a Asii na uzavření [dohod o vzájemném přístupu]“.

Jedná se o pakty, které nedávno uzavřela s Austrálií a v zásadě se dohodla na jejich uzavření se Spojeným královstvím, které tvoří dva ze tří členů nové protičínské aliance AUKUS, s cílem lépe koordinovat své vojenské aktivity. V praxi to pravděpodobně povede k tomu, že jejich námořnictva budou pravidelně kotvit v japonských přístavech. Po plánovaném rozšíření o „podobně smýšlející partnery v Evropě a Asii“ to znamená, že přes Východočínské a Jihočínské moře bude cestou do Japonska pravděpodobně proplouvat více zahraničních námořních sil.

Problém je v tom, že z toho vyplývá, že budou také hrozit jednostranným narušením výsoštného námořního území Číny prostřednictvím dalších takzvaných „hlídek svobodné plavby“ (FONOP),

což povede k eskalaci napětí v regionu, ale vina bude svalena na Čínu na základě falešného tvrzení, že „porušuje řád založený na pravidlech“. Celkově je zřejmé, že se Japonsko připravuje na to, aby se stalo hlavním protivníkem v asijském divadle, které mnozí již označují za novou studenou válku.

Upřímně mírumilovné národy světa, mezi něž Japonsko nepatří, přestože Kišida v polovině svého projevu svou zemi za takovou nepoctivě označil, by se měly spojit a postavit se proti remilitarizaci Japonska. Všichni si pamatují, co se stalo, když se samozvaná „země vycházejícího slunce“ naposledy pokusila stát nejmocnější zemí kontinentu, přestože její premiér, stejně jako všichni jeho předchůdci, rád předstírá, že druhá světová válka nikdy nebyla.

Podle analogie se sluncem, které rychle zapadá za upadajícího amerického unipolárního hegemonu, by jen blázen vázal svou prosperitu a bezpečnost na tuto bývalou supervelmoc. USA se zoufale snaží vyvolat chaos po celém světě v rámci nebezpečného hazardu, aby využily vzniklých nepokojů s cílem znovu získat svůj ztracený regionální vliv. Kišida předpokládá, že Japonsko v tom bude hrát klíčovou roli, což z jeho ostrovní země udělá pěšáka amerických hybridních válek tím, že z ní učiní prostředníka asijské nestability.